

Dostop do pravnega varstva v okoljskih zadevah - Bolgarija

Den här sidan har maskinöversatts och kvaliteten kan inte garanteras.

1. Ustavni temelji
2. [Pravosodje](#)
3. [Dostop do glavnih zadev](#)
4. Dostop do sodnega varstva ob sodelovanju javnosti
5. Dostop do sodnega varstva zoper ravnanja ali opustitve
6. Drugi načini dostopa do sodnega varstva
7. Pravdna sposobnost
8. Pravno zastopanje
9. Dokazi
10. Opustitvena tožba
11. Stroški
12. Mehanizmi finančne pomoči
13. Pravočasnost
14. Druga vprašanja
15. Položaj tujca
16. Čezmejni primeri

I. Ustavni temelji

Bolgarska ustava določa pravico do zdravega in ugodne razmere, ki ustrezajo določenim standardom in normam (člen 55). Varstvo okolja je tudi državljan dajatev. Uveljavljanje pravice do zdravega in ugodnem okolju je mogoč v povezavi z drugimi ustavnimi pravicami:

- informacij – Člen41(2)
- izražanja – ČLEN39
- svobodnega zbiranja – ČLEN43
- Partnerstvo – Člen44(1)

Dostop je državljanom zagotovljen, da sodišče za upravne akte (120. člen Ustave), če zakon ne določa drugače. Taka pravna izjema obstaja v okoljskem pravu. Pravni interes za vložitev upravnih aktov pred sodišče.

Neposredno izvajanje vseh ustavnih določb je mogoče. Kar zadeva pravico do zdravega in ugodno okolje je treba običajno uporabiti skupaj z obstoječimi standardnimi, postopkovne ali materialne.

Mednarodni sporazumi, ki se ratificirajo s strani Parlamenta in veljajo za Bolgarijo postala del notranjega pravnega reda po njihovi objavi v Uradnem listu. Taki sporazumi prednost pred nacionalno zakonodajo v primeru neskladja med njimi.

Upravni organi in sodišča uporabljali Aarhuška konvencija neposredno. Majhno število sodnih odločb izraža dvome glede možnosti za neposredno izvajanje člena 9(3) Aarhuške konvencije.

II. Pravosodje

Sistem sodišč je vrhovno kasacijsko sodišče (SCC), vrhovno upravno sodišče (v nadaljnjem besedilu: SAC), pritožbena sodišča, regionalna sodišča, vojaška in okrajna sodišča (lokalni).

Pravosodje v civilnih zadevah:

- Okrožna sodišča kot sodišča prve stopnje za spore sorazmerno majhnega gospodarskega interesa (manj kot 12,500 EUR);
- Območna sodišča delujejo kot sodišča prve stopnje za več pomembnih sporov in pritožbena stopnja za odločitev okrožnega sodišča;
- Partnerstvo PMS, ki opravlja funkcijo kasacijsko sodišče za vse pritožbe (z manjšimi izjemami);

Upravni sodni sistem sestavljajo:

- 28 upravnih sodišč, ki obravnavajo pritožbe zoper upravne odločitve;
- SPS lahko delujejo kot prvostopenjsko sodišče, ali kot kasacijsko sodišče;
- Okrožna sodišča, ki odločajo o pritožbah zoper upravne akte za sankcioniranje misdemeanors. V kasacijski pritožbi zoper odločbo okrožnega sodišča v takem primeru bodo obravnavali s treh sodnikov senata zadevno upravno sodišče.

Sodniki so neodvisni. Tiste od njih, ki so za več kot pet let ni mogoče odstraniti iz njihovega položaja, razen v izjemnih okoliščinah.

Vrhovni sodni svet (SJC) je organ, ki se imenuje, spodbuja in sodnikov. Št. specializiranih sodišč za obravnavanje okoljskih primerih. Vendar pa pri nekaterih upravnih sodišč sodnike organizirano v senate, da okoljske primere določi omejeno število sodnikov je pristojno Sodišče.

Forum shopping, praktično ne obstajajo v Bolgariji. V drugih primerih pravila za določanje pristojnosti sodišča so strogi in ne morejo se same odločiti, za katere tožeča stranka kot Sodišče. Vrsto izbire glede ravni pristojnega sodišča je treba nameniti visok odmerik v primerih dostop do okoljskih informacij. Zahtevo za take podatke, naslovljene na Minister lahko odgovor bodisi minister ali njegov namestnik sekretarja/ministrstvo – Pritožba zoper odgovor bi jih zaslišijo SPS v prvem in jo je upravno sodišče mesta Sofija v drugem primeru. Civilne odgovornosti v primerih (okoljska odgovornost) je oseba, ki je utrpela škodo, lahko obrne na sodišče v kraju, kjer ima toženec stalno prebivališče ali sedež, ali sodišče kraja, kjer je škoda nastala.

V upravnih zadevah dve stopnji postopka pred sodiščem v kraju.

Pritožnik pa ima – Pravica do pritožbe zoper upravno odločbo pred upravnim sodiščem in nato odločbo sodišča prve stopnje

Pred SPS s kasacijsko pritožbo. Tožeča stranka je v civilnem postopku procesne pravice obravnava dva primera, in sicer poskusne stopnje in prizivno sodišče.

Od leta 2007, ko je bil sprejet novi zakonik o civilnem postopku, dostop do kasacijsko sodišče (SCC) omejena. Za kasacijsko pritožbo je treba vložiti, če je sodba nična; sodbo razglasi za nedopusten. sodbe napačna zaradi kršitve materialnega prava ali bistveno kršilo pravila sodnega postopka ali neutemeljenosti.

V upravni in civilni sodni postopek izredno pravno sredstvo za razveljavitev odločitve Sodišča obstajajo.

Teoretično, če razveljavi upravno odločbo, Sodišče lahko izda upravni akt le, če ne obstajajo teme, prepuščene presoji uprave. Če obstajajo tovrstne teme, spis je treba poslati nazaj v administracijo in zagotavlja uprava v Obveznih navodilih za izvajanje zakonodaje. V praksi sodišča nikoli začeli z izdajo okoljskih dovoljenj. Glede dostopa do informacij je po zavrnitvi pritožbe razveljavljena, Sodišče ne more izpustitev zahtevanih informacij neposredno tožeči stranki, prvič, ker Splošno sodišče nima podatkov, in drugič, ker sodišča ne smejo popustiti informacij neposredno tožeči stranki.

Okoljske zadeve obravnavajo v okviru skupne upravnega postopka – to sodišče ni posebnih pravil, ki se uporabljajo na področju okoljskih vprašanj. Poudariti je treba, da je dostop do sodnega varstva za vložitev pravnega sredstva okoljevarstvenih dovoljenj je razmeroma nov pojav – nazaj do konca 1990-IES večina postopkov izdaje dovoljenj, sploh ni obstajal. Tudi najbolj splošne pojme, kot so pojem procesnega upravičenja še vedno oblikujemo up(1). Interes, da upravna sodišča precej povečal v zadnjih 5–6 letih in je mnogo različnih upravnih sodišč z novimi razmerami, ki so pred nami.

Posebnosti sodnih postopkov v okoljskih zadevah, bi lahko razdelili v tri skupine glede na:

- Pravno podlago,
- Zbiranje dokazov;
- Področje uporabe pregleda;

Glede zbiranja dokazov sodišča običajno raje zaslišati prič, izvedenska mnenja in na sodišču pričati. Pravosodni organi ne morejo izkoristiti sebi – to velja tako v upravnem kot tudi v civilnih zadevah. Če pa nekdo drug, sproži postopek, zlasti če je upravni postopek, lahko sodišče postopek po uradni dolžnosti v številnih primerih. Sodišče lahko v upravnih postopkih zbiranja dokazov. Obseg preizkusa upravne odločbe in odločb na prvi stopnji ne omejuje, katere stranke so trdile. V civilnem postopku sodišču prizna manj pristojnosti za ukrepanje po uradni dolžnosti.

III. Dostop do glavnih zadev

Obstajata dve vrsti primerov, v katerih je bil zavrnjen zahtevek za okoljske informacije ali neupravičeno/neustrezno odgovoriti:

- V prvi kategoriji so skupni zavrnitev, v kolikor ni na voljo posebne namene zahtevka.
 - O zavrnitvi se lahko pritožite neposredno pred sodiščem – bodisi pred SPS (če je zavrnitev, ki ga izda minister) ali pred upravnim sodiščem (v preostalih primerih).
- V drugi kategoriji so zavrnitvah sprostitev, informacije o okolju, ki je bil zaprosen za udeležbo v postopkih, organiziranih v zakonu o varstvu okolja („EPL“).
 - V takih okoliščinah je lahko tožeča stranka najprej nasloviti pritožbo višjemu upravnemu organu in pozneje sodišču (da se prosilcem zagotovi hitrejše orodje za pridobivanje potrebnih informacij).

V primeru zavrnitve, morajo vključevati informacije o pravilih za vložitev pravnega sredstva – to je izrecno določeno z zakonom o dostopu do informacij javnega značaja (APIA). Glede zavrnitve drugo kategorijo, vsebujejo isto vrsto informacij, ker za njih splošna določba o vsebini upravnega sklepa.

Pritožbe zoper zavrnitev zahtevka za informacije bi morale vsebovati vsaj:

- Ime in naslov pritožnika;
- Sodišče, pred katerim se je pritožila;
- Identifikacija upravnega akta, zoper katere je bila vložena pritožba;
- Zahtevek pritožnika;
- Navedba, zakaj pritožnik meni, da je zavrnitev nezakonito;

Pritožbe je treba vložiti najpozneje 14 dni po prejemu zavrnitve. Tiho zavrnitev je mogoče pravno sredstvo vložiti v enem mesecu po izteku roka za izdajo upravnega akta (odgovor na zahtevo za informacije). Pravna sredstva se vložijo pri sodišču, prek pristojnega organa – t.j. pritožba se vložijo pri organu, ki je sprejel zavrnilno odločitev.

Sodišča splošne pristojnosti ponavadi nimajo zahtevanih informacij. Ker imajo pravico preveriti zakonitost razlogov za zavrnitev, lahko sodišče zaprosi za informacije teoretično zadevnega organa. To ne zgodi pogosto v primerih dostop do okoljskih informacij.

Če sodišča ugotovijo zavrnitev zahtevka za podatke nezakonita, razveljavi zavrnitev (upravni) in da upravni organ posreduje zahtevane informacije. Odločitev Sodišča vsebuje navedbe o tem, kako je treba pravo izvajajo.

IV. Dostop do sodnega varstva ob sodelovanju javnosti

Kakršen koli upravni postopek poteka v dveh zaporednih fazah – Upravni in pred sodiščem. Kot za prvo fazo postopkov lahko razlikujejo glede na zahteve posebne uredbe, vodo, odpadke ali druge vrste okoljskih predpisov. Postopek pred Sodiščem se uporablja za vse vrste upravnih odločb in ureja zakonik o upravnem postopku (ZUP). Odbor za spremljanje poteka revizij razlikuje med tremi vrstami upravnih odločb – individualne, splošne narave in normativne. Postopek za vložitev pravnega sredstva lahko nekoliko razlikujejo, v skladu s kakšno vrsto odločbe predloži Sodišču.

Odbor za spremljanje poteka revizij je predvidena pritožba pri višjem upravnem organu. Nekateri organi (Svet ministrov, ministri) ni nadrejenega upravnega organa, njihove odločitve bi se bilo mogoče pritožiti le na sodišču. Višji upravni organ lahko preveril, ali so podrejene uprava pravilno uporabil svoje diskrecijske pravice. Odločitev prve stopnje, lahko odpeljejo neposredno na sodišče. Upravna sredstva ne izčrpajo pred vložitvijo tožbe pred sodiščem.

Sodišče lahko presodilo zakonitost upravnih odločb. Sodišče ne more obravnavati vprašanja, povezana z diskrecijsko pravico uprave. Tako postopkovno zakonitost in materialne zakonitosti velja nadzor Sodišča. Nadzor formalne zakonitosti v postopku okoljskega odločanja ne razlikuje od tem v vsako drugo pravno sredstvo v upravnem postopku. V okoljskih zadevah materialnopravna vprašanja so pogosto tesno povezana s tehničnimi preiskav in celo izračunov. Pravilno izvajanje pojmov, kot so „najboljše razpoložljive tehnologije“ ali „zahteve, kot so opredeljeni, opisani in ocenjeni na ustrezen način neposredne in

posredne učinke projekta na favno in floro, tla, vodo, zrak, pokrajina...“ predpostavlja poglobljeno razumevanje številnih tehničnih vidikov dovoljena dejavnost. *Sodniki bi morali uporabiti pravo in strokovnjaki so slišali, da odgovori na tehnična vprašanja. Ponekod, npr. na področju urbanističnega načrtovanja in izdajanja dovoljenj urejajo zakonodaja normativnih aktov v majhne podrobnosti tehničnih vprašanj. V takih primerih sodišča imenuje strokovnjake, da odgovori na tehnična vprašanja, kljub dejstvu, da „tehnične“ lahko dotika nekaterih pravnih vprašanj. Obstaja splošno razumevanje, da Tehnična in/ali napak pri izračunu, ki jih je Sodišče lahko preverilo.*

Obstajata dve vrsti načrtov uporabe zemljišč (Lups Lups) – splošne in podrobne Lups. Splošno Lups ni mogoče vložiti pritožbe pred Sodiščem. Vendar se lahko podrobno Lups stalnega zelo omejeni in včasih celo sosedom, da Sodišče ne more sprejeti dlup. NVO nimajo stalnega glede Lups. Splošno Lups velja obvezna strateška okoljska presoja (SOP) – Lups, podrobno oceniti potrebo po morju. Sodna praksa ni jasna glede presoje morja mnenje – nekatere odločitve sprejmejo morju mnenja bi lahko vložila ločeno od lup. Druge odločbe ugotovila, da morju mnenja ne more vložiti pravno sredstvo ločeno od lup prizna procesno upravičenje za nevladne organizacije in pritožbe Lups samo na podlagi stalnega sprožijo postopek pred Sodiščem proti morju mnenja. Prva skupina sklepov in se zdi, da obstajajo težave glede dostopa do pravnega varstva z Lups obstajajo. Pregled Lups sodišč ne razlikujejo od drugih revizijskih postopkov, forumi, dokazna pravila in pravila o obravnavi. Pri obravnavi pritožb zoper Lups sodišča pogosto obravnavajo predvsem tehnična prostorsko načrtovanje, okoljska vprašanja niso vsebinsko povezane z lup.

EIA (presoja vplivov na okolje) odločitvah o predhodni preveritvi, predmet sodne presoje. Nevladne organizacije so stalni. V malo primerih zavrnitev procesnega upravičenja okoljevarstvenim NVO, da pritožbe ni odločitev o nujnosti presoje vplivov na okolje. Pregled odločb o predpresoji vplivov na okolje ne kaže nobenih posebnosti glede foruma dokazna pravila, pravila o opredelitvi in obsegu sodnega nadzora. O nujnosti presoje vplivov pred upravnimi sodišči na prvi stopnji.

Postopki presoje vplivov na okolje je del postopka presoje vplivov na okolje, ki se ne konča z ločenim sklepom. Zato obsega odločitve niso izpodbojni ločeno od končne odločitve o presoji vplivov na okolje. Postopek presoje vplivov na okolje, določa podrobna pravila o tem, kako je treba opraviti predhodno. Pritožba se je poskušalo priti do končne presoje odločitve samo na podlagi postopkovne napake v zvezi s postopki. Sodišča splošne pristojnosti ponavadi ne sprejmejo take navedbe – upravna sodna praksa zahteva, da pritožnica ni dokazala vzročne zveze med kršitvijo postopka in na zakonitost končne odločbe – samo pod tem pogojem so procesne kršitve s strani sodišč.

S sodno prakso je najpogostejše končne odločitve PVO. Druga dovoljenja (voda, ravnanje z odpadki, karte) mogoče vložiti pritožbo pred Sodiščem, vendar manj sodnih odločb v teh zadevah so bili sprejeti. Okoljske nevladne organizacije javnega interesa ni nikoli zanikala upravičenja do pritožbe končne odločitve PVO. To pa ne velja za nevladne organizacije zasebnega interesa – nekatera sodišča zavrnitev pritožbe z utemeljitvijo, da je varstvo okolja javni in ne zasebni, zato člen, 9 točka 2 Aarhuske konvencije ne uporablja za nevladne organizacije v zasebnem interesu. V PVO pravnomočne odločbe sodišč so najbolj nagnjeni pritožbeni postopki začeti pregled tehničnih preiskav in izračune, poročila o PVO. Postopkovne zakonitosti je skrbno preučiti. Vlagatelji in organi sčasoma izboljšale svoje rezultate v zvezi s postopkovnimi zahtevami in v obravnavani zadevi procesnih malomarnosti z njihove strani so redke. V večini primerov vsebinskih vprašanj, predstavljenih razlogov za vložitev pravnega sredstva. V Bolgariji je postopek PVO običajno vključuje drug postopek za ocenjevanje učinkov na območja Natura 2000. Hiter pregled kaže, da varstvo narave vprašanja so večinoma obravnavana vsebinska vprašanja IAK sodnih odločb. V vseh takih primerih se vpliv na habitate je mogoče proučiti, zaslišanje izvedenca, tj. sodišča opraviti pregled tehničnih preiskav in tudi izračune, poročila o PVO.

Da bi imel niti stalnega niti nevladne organizacije morajo fizične osebe, ki so sodelovali v javnem posvetovanju, bodisi javna predstavitev faze postopka presoje vplivov na okolje. Okoljske nevladne organizacije zasebnega interesa poskušalo poudariti njihovo udeležbo na posvetovanju in poročila o PVO javno razpravo faze kot dokaz za dejanski interes, da se končna odločitev o presoji vplivov na okolje, vendar Sodišče ni nikoli rzsodilo, da argument. Nevladne organizacije javnega interesa lahko zoper dokončno odločitev o presoji vplivov na okolje, ne da bi dokazala na prejšnjih stopnjah.

V Bolgariji v izvedeni PVO šteje za posamični upravni akt in pritožba zoper tako odločbo (dovoljenje) ima odložilni učinek – tj. vlagatelja ne more nadaljevati s pridobivanjem nadaljnjih dovoljenj – IPPC (o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja) ali gradbeno dovoljenje. V primeru, da je treba nujno nadaljevati s povračilom drugih dovoljenj za začetek gradbenih del ali organi ali sodišča lahko odpravi tako situacijo, ki jo predhodno izvedbo presoje vplivov na okolje. Organi so tako v številnih izgradnje infrastrukture (odlagališča odpadkov, highroads, smučišča) predlogov. Pravne zahteve za izvedbo predhodnih oblikovana na splošno in se ne nanaša zgolj na okolje ali presoje vplivov na okolje odločitve. Običajno so za izvedbo predhodnih odločitev utemeljena (kmalu več obsodb na največ eno stran).

Postopek za izdajo IPPC dovoljenja v Bolgariji je ločena od vplivov na okolje. Končno IPPC dovoljenja lahko preveri Sodišče. V večini primerov je minister za okolje in vodo (MZPV) je pristojni organ za izdajo IPPC dovoljenja – Pritožbe proti odločitvam MZPV

obravnava POO. Dokazna pravila in pravila o opredelitvi in obsegu nadzora Sodišča v IPPC sodnih postopkov ne razlikujejo od ostalih pritožbenih postopkih. Je bilo le malo (največ 7–8) Primeri IPPC dovoljenja jih privedi pred sodišče. Vsaj polovica uvedla z vlagatelji, ki so zavrnili izdajo dovoljenja IPPC. Okoljske nevladne organizacije so upravičena do pritožbe IPPC odločitve.

Pristop Sodišča v zadevah IPPC je enak kot v PVO. Materialno in postopkovno zakonitost pregledana. Ni dovolj, da se omogoči sklenitev sodne prakse o merilih v zvezi z zadevami, ki presegajo IPPC sklepa na primer sezname materiala in tehnične ugotovitve IPPC, izračune in dokumentacijo.

Podobno kot pri drugih okoljskih dovoljenj IPPC, udeležba v prejšnjih fazah v skladu z istim postopkom, se ne zahteva za aktivno legitimacijo IPPC se zoper dokončen sklep.

Kot je odločitev o presoji vplivov na okolje, dovoljenje IPPC posamični upravni akt in povsem enaka pravila v zvezi s sodno prepovedjo, se ne uporabljajo. Posebna pravila za IPPC ne obstajajo postopki za začasno odredbo.

V. Dostop do sodnega varstva zoper ravnanja ali opustitve

Civilno sodišče, se lahko pričnejo postopki zoper posameznike ali pravne osebe v primeru nezakonite dejavnosti so povzročili škodo kateri koli osebi – javne ali zasebne. Take tožbe so izrecno določene v okviru zakona o varstvu okolja in zakona o vodah (WA).

Predpogojev za zgoraj navedene tožbe, so:

- a) nezakonite dejavnosti;
- b) ali vodo), okolje (onesnaževanje ali onesnaževanje;
- c) škodo, ki jo povzroči osebi;
- d) krivde;
- e) vzročno zvezo med protipravnim dejanjem in nastalo škodo.

Postopek se lahko začne bodisi s strani osebe, ki je utrpela škodo ali državnega organa, ki je odgovoren za (upravlja) poškodovane lastnine. Upravičenec lahko od Sodišča zahteva, naj preneha onesnažujoče dejavnosti ali plačati odškodnino za povzročeno škodo. V praksi to tožbo se ne uporabljajo pogosto. Medtem ko nezakonitost dejavnosti ni težko dokazati, če se opravlja zadevna dejavnost brez zahtevanega dovoljenja, druge sestavine terjatev lahko zgodi, da je težje ugotoviti. V večini primerov je težko, celo nemogoče razlikovati med preteklimi in nedavnimi onesnaževanja. Poleg tega lahko traja dva do tri leta, za katera postopek končati.

Terjatve do državnih organov v okoljskih zadevah mogoče razdeliti v tri skupine:

- Zahtevke zoper nezakonite dejavnosti organov.
- Zahtevke zoper nezakonite opustitve ukrepanja s strani organov.
- Tožbe prizadetih oseb pred izvršilna pooblastila organov za škodo zaradi nezakonitih dejanj ali opustitev.

Čeprav vse tri skupine trditev, ki se vložijo pri upravnem sodišču, druga skupina terjatev v resnici civilne tožbe. Prvo in drugo skupino trditev, ki temelji na širokem spektru pooblastila, namenjena okoljskim organom ustaviti nadaljnje nezakonite dejavnosti, ki jih storijo fizične osebe ali za preprečevanje neposredne nevarnosti onesnaževanja, na primer pravice iz več okoljskih zakonov. Imenujejo se „prisilni ukrepi“ (CAM). Skupno območje materialne bilance je lahko preventivno ali katerih cilj je prekinitev ali izterjavo onesnaževanja. Skupno se je nanje možno pritožiti pred Sodiščem vsako osebo, ki ima interes, da to storijo. V primeru pritožbe skupna pravila za upravni akt velja. Pritožba zoper CAM pa ne sme imeti odložilni učinek.

Okoljska odgovornost v zadevah obstaja posebna zakonodaja o odgovornosti za preprečevanje in odpravljanje okoljske škode (Irpred). Obstajata dve vrsti ukrepov, ki so jih uvedli organi ali okoljsko škodo oziroma grožnjo take škode ne obstaja – preprečevanje in odpravo onesnaževanja. Pristojni organi na podlagi tega zakona so ministrstvo za okolje in vodo, direktorji riens povodij, direktorji in direktorji nacionalnih parkov. Zakon določa več zahtev javnosti za vložitev zahteve za ukrepanje na področju okoljske odgovornosti, vendar jih ni težko uresničiti (med katerimi je najpomembnejša zahteva za predložitev nadzornemu organu dokaze o zakonskih obrestih, če zahtevo vložijo fizična oseba). NVO ni treba dokazati svoj pravnih interes. Upravljalci objektov, v nasprotju s tem, kar se pričakuje od javnega, so za organe eksplicitnih in specifičnih informacij, povezanih z okoljsko tveganje, poškoduje ali ukrepov. Pravila za izmenjavo informacij med različnimi okoljskimi organi so prav tako navedene. Na splošno ni posebne pogoje za sodni pregled ali upravnega akta ali odreditvijo ukrepa za zavrnitev. Skupna pravila za sodišče pregleda upravnega akta uporablja. Pritožba zoper preventivni ukrep, odrejen v okviru Irped nima suspenzivni učinek. Predmet revizije je specifična, saj je postopek za izrek ukrepa določa posebne zahteve – npr. posvetovanja, objave, v primeru, da gospodarski

subjekt ni znana ali ni v stanju izvajanja potrebnih ukrepov. Izvrševanje of the environmental liability regime under the Irpred poteka pod grožnjo kazni/kazni za tiste, ki ne ravnaajo v skladu z zakonskimi zahtevami ali odrejeni ukrepi. Pristojni organi, ki so se zavezale misdemeanors so enake kot tiste, ki se ukrepi uvedejo. Poleg tega določa 3 naperki – Irpred SA lahko odredi ustavitve dejavnosti izvajalca ali ustavi ozemlja ali prepovejo/omejijo uporabo vodnega telesa. Za vložitev Irpred komplementarne in alternativne medicine, preden sodišče izda v okviru skupne ureditev velja. Omeniti je treba, da je v primeru poškodbe pečata, da bi ljudje ob predpostavki ali predmet kaznivega dejanja, ki se kaznuje v skladu s kazenskim zakonikom.

VI. Drugi načini dostopa do sodnega varstva

Bolgarska zakonodaja dovoljuje stalni zainteresiranim osebam (okoljske nevladne organizacije in fizične osebe), da bi Sodišče ukrepe splošne narave, kot so zaščitena območja – načrti upravljanja in normativnih aktov sekundarne zakonodaje, ki jih izda izvršilna oblast.

Vloga varuha človekovih pravic (nacionalnega varuha človekovih pravic): <http://www.ombudsman.bg/>

- Predlaga rešitve za težave v odnosih med upravo in osebe, ne more pa razveljaviti upravne odločbe.
- Ima pravico, da začne upravni postopek za izdajo upravnega akta.
- Ne sproži postopek pred ustavnim sodiščem,
 - Namesto tega lahko tisti, ki lahko predlaga, da se vprašanje, ki ga je treba upoštevati pri ustavnem sodišču.

Vloga javnih tožilcev (navedite):

- šteje za del sodstva, brez izvršilnih pooblastil.
- Možnost po lastni presoji odločiti, ali lahko sodelujejo v upravnih ukrepov.
- Lahko tudi začne upravni postopek
- V kazenskih zadevah državni tožilci so edini organ, ki lahko za nekoga, ki kaznivega dejanja (kazniva dejanja)
- Noben zasebni pregon obstaja v bolgarščini okoljskega kazenskega prava.

Predhodni opis postopka upravnega pregleda tožilstvo vlogo varuha človekovih pravic pooblastil in skupno območje materialne bilance je bilo zagotovljeno. Lahko bi dodali, da se skupni upravni postopek daje zadevnim osebam pravico do pritožbe pred upravnim sodiščem/opustitve dejanja ali neukrepanja upravnega organa. V primeru nezakonitega akta, Sodišče prve stopnje meni, da je ne glede na to, ali je zadevni akt law-founded. V nasprotnem primeru sodišče odredi nezakonito ravnanje uprave za opuščanje kajenja. V primeru nezakonite opustitve sodišče ugotovi, ali obstaja ali ne obveznost ukrepanja. Če Sodišče ugotovi, da je tožba utemeljena, določa, da upravni organ bi moral izvajati zakon ne pozneje kot opredeliti datum.

VII. Pravdna sposobnost

Pravdna sposobnost	Upravni postopek	Sodni postopek
Posamezniki	X	X
NVO	X	X
Drugi pravni subjekti	X	X
Ad hoc skupine	X	Ne
tuje nevladne organizacije	X	X
Drugo [5]	Z vidika lokalnih in regionalnih oblasti Za nekatere osrednje oblasti odločitve	X

Pristop k EU (2007) in prenos zakonodaje EU povečala število upravnih postopkov v okoljskem pravu. V pravni teoriji in sodni praksi še vedno v postopku opredeljevanja meri glede procesnega upravičenja do vložitve tožbe v različnih okoljskih upravnih postopkov. Okoljskih zadev, predloženih sodiščem niso veliko in v nekaterih primerih še niso bili preizkušeni. V bolgarski pravni teoriji ni razlikovanja med konceptoma zadosten interes in kršitev pravice. Obrestni, ki sodelujejo v upravnem postopku in se zoper upravne odločbe je v skladu s konkretnimi dejstvi. Ob upoštevanju interesa, sodna praksa pomeni kršitev pravice, ne vpliva na pravico vedno povezuje z lastništvom ali uporabo. V zvezi z nevladnimi organizacijami, enak pristop se uporablja. Vendar v EIA in SEA vse okoljevarstvene NVO za zasebne namene, razen tistih, ki so dodeljena stalni. V postopkih presoje vplivov na okolje in

lahko sodeluje kdor koli. Zunanje okoljske nevladne organizacije so priznane uživanje enakih pravic, kot jih imajo lokalne nevladne organizacije – enako kot Aarhuske konvencije zahteva.

Na splošno merila za procesno upravičenje v horizontalnih postopkih EIA in SEA (strateška presoja vplivov na okolje)) so bolj liberalni kot v sektorskih postopkih – npr. vode ali odpadki povezani.

Ni actio popularis v Bolgariji.

Državni tožilec lahko sodelovala v okoljski upravni postopek, med drugim v drugi fazi – fazi Sodišče. Državni tožilec je zavarovati javni interes in obseg njenih pravic za sodelovanje v upravnih postopkih, je široka. Kot varuh človekovih pravic, lahko sprožijo postopke za izdajo upravne odločbe, vendar ta nima pravice do pritožbe pred Sodiščem upravne odločbe – ni mišljeno, da deluje v sodnih postopkih.

VIII. Pravno zastopanje

Ni pravne zahteve po pomoči odvetnika pred sodiščem – bodisi v upravnih ali sodnih postopkih. Vendar vložijo tožbo, ter zlasti za obrambo v civilnem sodišču brez pravnega svetovalca bi lahko povzročil veliko težav stranke. Nedavno sprejeti Zakonik o civilnem postopku (ZCP (2007)) predvideva zelo stroga pravila v zvezi z zbiranjem dokazov in nastopanje pred sodiščem. V duhu novega zakonika o kazenskem postopku je precej razlikujejo od duha nekdanji CPC – zahteva veliko bolj postopkovno disciplino. V upravnem postopku, pravila pa v nasprotju s CPC, sodnik naj bi imel vodilno vlogo pri preučitvi zadeve. Prvič, kar zadeva obseg nadzora zakonitosti Splošno sodišče ni vezano na dejanske in pravne razloge, ki jih je navedel pritožnik. Drugič, Sodišče je pravno zavezana pomagati obema stranema pri postopku za odstranitev formalne napake v svojih izjavah. Sodišče bi moralo biti navedeno, za katere dejanske navedbe niso bili predloženi nobeni dokazi. V nasprotnem primeru znaša postopkovne napake, in razveljavilo odločbo sodišča, ki odloča na zadnji stopnji, lahko samo zaradi tega razloga. Drugi upravni sodni postopki v okoljskih razmerah zgodi – dejstva se zdi, da so številni, različne narave in si pogosto obstajajo tehnične razlage dejstev, med pravnimi in tehničnimi zahtevami lahko zabrisana. Zato je v vse več primerih Sodišča kažejo, da bi bilo bolje najeti odvetnika.

Običajno okolje odvetniki javnega interesa združijo sedanjo prakso na drugih pravnih področjih, kot so podjetniške, civilnem ali upravnem pravu z okoljsko svetovanje in spori. Five-six leti večina okoljskih zadev pred sodišči v Sofiji. Ker je ta trend spremenil, zlasti zaradi veliko vplivov na okolje, povezanih z varstvom narave, morskih ali pritožbe obravnavajo lokalnih upravnih sodišč. Okoljske nevladne organizacije, ki imajo izkušnje na določenem področju navadno pozna javnega interesa lahko odvetniški pisarni okolja, je priporočljivo, da se od teh nevladnih organizacij.

IX. Dokazi

Glavni dokaz v upravnem postopku je „upravnega spisa“, dokazi, ki jih je zbrala upravni organ glede na dejstva in okoliščine, ki so pomembne za upravni akt. Upravni organ ima številne pristojnosti za zbiranje dokazov pred izdajo akta. Poleg dokazov, ki so jih zbrali upravni organ, lahko sodišče na zahtevo stranke ali po uradni dolžnosti se zbere dodatne dokaze. Tako lahko Sodišče pozove priče k pričanju. Vse dokumente, ki bi lahko zahtevali in/ali predstavljeni pred Splošnim sodiščem. Izvedenska mnenja so zbrana v tej fazi postopka.

Sodišče je v vrednotenje zbranih dokazih. Zakonik o civilnem postopku (ZCP), ki se uporablja tudi za postopke za pritožbo upravnih aktov izrecno navaja, da so strokovno mnenje ni zavezujoče za sodišče, kar pomeni, da lahko Sodišče zavrne v celoti ali delno. Uradnih dokumentov, tj. dokumentov, izdanih s strani javnih organov pri opravljanju njihovih nalog, so zavezujoče glede dejstev, ki so v njej potrjena. Glede dokumentov, ki jih izdajo fizične osebe, se upoštevajo le, če vsebujejo dokazov, ki se lahko uporabijo zoper zahtevki osebe, ki je izdala dokument. Praviloma v javnem interesu okoljskih primerih sporov odločati na podlagi izvedenskega mnenja. V mnogih primerih sodišča obravnavajo popolnosti spisa upravnega postopka, in če ne obstajajo dokumenti, ki potrjujejo, da so nekatere pravne zahteve izpolnjene, je Sodišče menilo, da te zahteve niso bile izpolnjene.

Pogodbence lahko uvedejo nove dokaze v sodnem postopku. V vseh primerih morajo stranke pojasniti Sodišču, katere nove dokaze naj in v zvezi s katerimi dejstvi in okoliščinami. Dejstva in okoliščine bi morale ustrezati domnevne nezakonitosti upravne odločbe. Splošno sodišče ni naklonjeno temu, da razižče vse ali velik del dejstev, ki jih določi upravni organ. To pomeni, da je tožeča stranka morala osredotočiti na nekaj ključnih, glavnih vprašanjih pri novih dokazov, ki jih je treba zbrati. Sodišče lahko na lastno pobudo zahteva dokazilo, se to nanaša na pristojnost Sodišča za preverjanje zakonitosti odločbe, ne glede na zahteve strank.

Dokazi, vključno s strokovnimi mnenji, se lahko zahteva, če pritožba ni bila vložena, ali z dodatnim povpraševanjem vloži pri sodišču ali na obravnavi. Če Sodišče upošteva dokaze, se zahteva vnaprej, tako da lahko na drugi strani Sodišče samo je stališče in dovolj časa za obravnavo povpraševanja. Stranka, ki zahteva izvedensko mnenje oblikuje vprašanja, na katera je treba odgovoriti. Strokovna mnenja mora biti dokončan in vloži na sodišče vsaj sedem dni pred sodiščem, tako da so stranke imele dovolj časa, da si ogledajo IT. Izvedensko mnenje kot dokaz, je treba zbirati na sodni obravnavi, stranke pa so bile povabljene k

zastavljanju vprašanj. Samo sodišče, dopušča vprašanja, povezana s predmetom zaprosila za strokovno mnenje. Sodišče zavrne strokovnih mnenj, ki niso bili zbrani na zgoraj opisani način.

Na splošno se uporabljajo enaka pravila za zbiranje dokazov v okolje civilne tožbe. Vendar v pravnih postopkih obstajajo posebnosti. Stranke v postopku, naj se Sodišču predloži svoje navedbe glede na upoštevna dejstva ter dokaze o dejstvih. Sodišče ne sme vmešavati, in na podlagi katerih bo tekla procesna dejanja strank. Zato lahko samo članico o sprejemljivosti zahtevanih dokazov. Pogoji za predložitev dokazov, ki so krajše in v večini primerov onemogočilo.

Opustitvene tožbe.

V upravnem postopku o pritožbi zoper posamični upravni akt ima odložilni učinek, če je zagotovljena z zakonom. V okoljskem pravu ne obstaja noben primer, v katerem pritožba nima odložilnega učinka, razen v nekaterih primerih, ki v teritorialno upravljanje prava. Zoper upravne akte splošne narave (načrti, programi) in normativne narave ne ustavi izvajanje zadevne akte. V večini primerov upravni sodni postopek zoper posamične upravne akte, je običajno pritožbe ustavi izvršitev upravne odločbe.

Če je pritožba ima odložilni učinek, lahko vlagatelji zahtevajo predhodno izvedbo te odločbe in upravni organi lahko izdajo.

Odbor za spremljanje poteka revizije za to navaja pet pogojev:

- 1), kadar je to potrebno za zagotovitev državljskega življenja ali zdravja;
- 2 za zaščito posebej pomembnih državne ali javne interese;
- 3), da bi se preprečilo tveganje oviranja ali neizvajanje upravnega akta;
- 4) ali kadar bi zamuda pri izvrševanju bi lahko povzročilo znatne in nepopravljive škode;
- 5) ali na prošnje nekaterih strank za varovanje njihovih zlasti pomembne interese.

V slednjem primeru cross-undertaking odškodnine ni potrebna. Da je predhodno izvrševanje nepovratnih sredstev se je mogoče pritožiti pred Sodiščem. Rok, da to storijo, je tri dni po datumu objave te odločbe. Neodvisno od tega, kar se je zgodilo v upravni fazi postopka sodišče, pred katerim teče postopek za pritožbe lahko predhodno izvršitev upravne odločbe na podlagi istih pet pogojev. Za razliko od upravnega organa lahko sodišče od podjetja, ne glede na razlog za izvedbo predhodnih odobritev, če obstaja tveganje za znatno in nepopravljivo škodo kateri koli osebi.

V upravnem postopku, je Sodišče prve stopnje ali kasacijskega sodišča na zahtevo tožnika, da bi ustavili izvedbo predhodnih odobri upravni organ, tj. Sodišče lahko odredi začasno odredbo. Obstajata dva pogoja za to. Prvič, obstaja tveganje, da se pomembne ali izvedbo predhodnih lahko povzročijo nepopravljivo škodo tožeči stranki. Drugič povpraševanje bi moralo temeljiti na nove okoliščine, tj. na okoliščine, ki so nastale po predhodni izvedbi že odobren.

V civilnih sodnih postopkih cilj odredbe je zagotoviti, da se izvršitev odločbe sodišča bo potekalo. Civilna okoljska tožbe – Tožba za nadomestilo za povzročeno škodo ali ustavitev onesnaževalno dejavnostjo – najbrž ne predstavljajo okoliščin, v katerih je potrebna prepoved. Teoretično bi Sodišče prve stopnje lahko odredi začasno izvršbo sklepa, na primer s tožbo za ustavitev onesnaževalno dejavnostjo. Vendar zakon določa, da predhodnega izvrševanja ni dopustna, če je izvršitev lahko povzroči nepopravljivo škodo ali poškodbe, ki ni bilo mogoče oceniti. Slednji pogoj je lahko ovira za pridobitev predhodne izvrševanje v civilnih okoljskih sporih.

Zato na splošno zaradi majhnega števila civilne tožbe, odložilni učinek pritožbe zoper posamezne upravne odločbe in na posebne pogoje za naročanje opustitvena tožba, sodna praksa, so se večinoma nanašali na pritožbe zoper izdano začasno izvrševanje upravnih aktov. V zvezi s slednjo kategorijo sodnih postopkov je treba opozoriti, da Splošno sodišče razlogov, kot so razlogi upravnega organa ste jedrnat. Nazadnje, če se na zahteve za izvedbo predhodnih, se običajno ne obravnava vprašanja v zvezi z zakonitostjo upravnega sklepa kot celote.

Vseh sodnih odločb – bodisi za izvedbo predhodnih ali opustitvene tožbe v upravnem postopku, ali za odredbo in izvedbo predhodnih v civilnem postopku se je mogoče pritožiti na sodišče višje stopnje.

XI. Stroški

Prosilec se srečuje s tremi kategorijami stroškov.

- Sodne takse.
 - Sodne takse so določene s tarifo, ki jo izvršilna oblast.
 - Druga kategorija so odvetniške stroške.

- Plačilo odvetniku ni določena – vsak odvetnik lahko pogaja znesek njegove provizije. Uredba, izdal vrhovni odvetniški zbornici Sveta določa minimalna pristojbina za vsako vrsto storitev odvetnika.
- Plačilo strokovnjakov (možne) imenuje sodišče dajanje strokovnih mnenj.
- Majhno pristojbino za objavo obvestila o zadevi v postopku se lahko postavijo v primerih zoper upravne akte, splošne narave in normativne upravnih aktov.

Sodne takse v upravnih sporih so nizki. Državljeni in nevladne organizacije plačati pristojbino v višini 5 EUR za postopek Sodišča prve stopnje. Za trgovske družbe enaka pristojbina znaša 25 EUR. V civilnopravnih sporih, odvisna od vrste pristojbin, pravnih postopkov. Če je terjatev denarne, npr. tožbo za nadomestilo škode sodna taksa znašala 4 odstotkov zahtevanega zneska. Če se terjatev ni mogoče oceniti, na primer s tožbo za ustavitve onesnaževalno dejavnostjo, sodnik določi pristojbina za vsak posamezen primer. V pravnih postopkih ne obstaja razlikovanje pristojbin med nevladnimi organizacijami in državljani in trgovske družbe. Pristojbine za pritožbe odločitev, tako v upravnih in sodnih postopkih civilnega prava znašajo polovico Sodišča prve stopnje pristojbin.

Strokovnjak lahko pristojbine razlikujejo glede na število strokovnjakov, da se vprašanja postavljajo in osebne presoje sodnika. Stroški strokovnjakov, ki jih je določil sodnik. Okoljski spori pogosto zahteva posebno strokovno znanje, da zagotovi več kot enega strokovnjaka in znesek nagrad izvedencem lahko segajo od 500 do 1 200 EUR. Nekateri sodniki lahko določi pristojbina za posamezno strokovno mnenje, ki je nižja od 500 EUR. Dodatni izdatki, čeprav ni uradno priznalo Sodišče kot taka lahko NVO potrebne, če želi nasprotovati preveriti, ali dokazi, ki jih zbere strokovno mnenje Sodišča. V takem primeru se običajno ukvarja drug strokovnjak, katerega naloga je preveriti pravilnost izvedenskega mnenja. Odvetniške nagrade se lahko zelo razlikuje. V upravnih sporih z odvetniškimi stroški verjetno ne bo višja od 1 500 EUR. V pravnih postopkih ocene v zvezi z odvetniškimi stroški, je težavno.

Sodne takse, stroški za to odredbo o predložitvi pomoč/ukrep zelo nizek – znaša največ 15 EUR. Polog ali cross-undertaking teoretično lahko take razmere v okoljskih zadevah, vendar se njene napovedi niso uresničile. Blagovne znamke/industrijske lastnine v sodnih postopkih analize, ki je bila opravljena v obdobju 2004–2007 je pokazala, da je za podobne primere znesek podjetja lahko zelo razlikuje glede na oceno različnih sodnikov.

Načela „kdor izgubi, plača“ strogo izvajala sodišč. Tožnik v upravnih sporih, če izgubi, ni dolžna plačati minimalni prispevek v višini največ en zastopnik, zaposlila je nasprotnik. To pravilo pa ne upošteva vedno v javnem interesu, vključno z okoljskimi zadevami in tožeče stranke je moralo Sodišče stranki, ki v postopku uspe, plačati odvetniške stroške, ki so bile znatno višje kot minimalna taksa. Ni način za prenos stroškov ali za izvajanje načela „kdor izgubi, plača“ vlagateljem/tožnikom ugodnejše okolje javnega interesa v sporu. Edini razlog za morebitno zmanjšanje odvetniškimi stroški iz CPC, uporablja tudi v upravnem sporu. CPC določa, da Sodišče lahko znižajo dajatve, ki jo je treba plačati odvetniku, če njegova vrednost ne ustreza dejansko in pravno kompleksnost primera.

XII. Mehanizmi finančne pomoči

Ni izjem od postopkovnih stroškov, dajatev, pristojbin ali stroškov v okoljskih zadevah, ne glede na javnem interesu. V upravnem sporu tožeče stranke niso dolžni plačati stroške zbiranja dokazov, ki ga sodišče, čeprav so dokazi nanašajo na tožnika.

Obstaja pravni mehanizem za oprostitvev plačila sodnih taks proslilcev, ki „nimajo dovolj sredstev za plačilo pristojbin“. Stanje bi se lahko zaradi različnih okoliščin – bolezni, nizek dohodek, starost itd., ki bi jih bilo treba dokazati oseba, ki prosi za izvzetje. Sodišče odloči, ali bo tožeča stranka ali ne izvzamejo iz plačila sodnih taks. Zakon o pravni pomoči (LAL) določa, da mora predati tožniku pomagajo krijejo svoje stroške za zastopanje. Stranke bi morale biti v slabšem finančnem položaju. Odločitev za odobritev pravne pomoči je sodišče ali upravni organ, imenuje nacionalni urad za pravno pomoč. Na LAL mehanizem je splošna in tožnika/tožnike v okoljskih sporih ni verjetno, da bi dobiček. Poseben pravni mehanizem pomoči poleg zgoraj navedenega, ne obstaja v okoljskih zadevah.

Zakon ne ureja pro bono pomoč nudijo strokovnjaki ali odvetniških pisarn. Zato se odvetniška družba odloči, pod kakšnimi pogoji bi ponudila brezplačno pomoč. Razpoložljivost takšnih storitev je zelo odvisna od posameznega primera in motivaciji odvetniške pisarne upravnega organa v posameznem primeru.

Ni pravnih klinik, ki se ukvarjajo z okoljskimi zadevami.

Nevladnim organizacijam in državljanom dalo identificirati posamezne pravne strokovnjake, ki se soočajo z enakimi cilji ofpursuing pravo javnega interesa dejavnosti. Nekatere med njimi so zagotavljanje pravnih storitev javnega interesa za več let. V regijah, ki so bogate z naravnimi habitati, lokalnimi odvetniki pomagajo z izkušnjami nevladnih organizacij, kot sta bolgarska družba za varstvo ptic, biotsko raznovrstnost, zeleno Balkan wildife balkani bolgarske družbe ali fundacije v okoljskih sporih. <http://www.bspb.org/>

<http://www.greenbalkans.org/> <http://www.bbf.biodiversity.bg/> <http://balkani.org/> Dostop do informacij o programu veliko sporov o dostopu do okoljskih informacij. <http://www.aip-bg.org/en/> Neformalna skupina pravnikov, odvetnikov, naslov za elektronsko pošto: <http://ecopravo.blogspot.com> zeleniteadvokati@gmail.com ter se zavzema za večjo preglednost in boljše varstvo javnega interesa, zlasti varstva narave.

VII. Pravočasnost

Splošno pravilo je navedeno, da posamični upravni akt se mora izdati najpozneje 14 dni do enega meseca po začetku postopka. V okoljskih zadevah, vendar pa so postopki običajno bolj zapletene in lahko trajajo od nekaj mesecev do več kot eno leto. Številni okoljski postopki predvidevajo posebne roke za odločitve – npr. EIA odločitev sprejme v 45 dneh po sestanku za javno razpravo o poročilu o presoji vplivov na okolje.

Nizka stalni upravni organi lahko naložena kazen za neupoštevanje rokov za izvajanje upravnih odločb. Teoretično lahko tožijo vlado zaradi zamude.

Ni časovnih omejitev, določenih z zakonodajo za sodni postopki v okoljskih zadevah. Obstaja veliko roki na splošno za različne faze v postopku pred upravnimi sodišči. Obstaja tridnevni rok po prejemu pritožbe, v katerih upravni organ pošlje spis sodišču. Če pogodbenica ne more biti navzoč na sodišču zaradi ovir ne more odpraviti, je treba naslednjo obravnavo, ki naj bi potekalo v trimesečnem obdobju od zadnjega zasedanja. Roke za različne dejavnosti za pogodbenici v postopku se lahko določijo z zakonom ali s strani Sodišča. Običajno sta različna, vendar nikoli več kot 14 dni. Eno od načel upravnega postopka navaja, da bi moral biti postopek hitro.

Trajanje sodnega postopka na okolje je odvisna od števila zaslišanj, njegove faze in časovni raspored predstavitev kandidatov za Sodišče. Potrebo po objavi v Uradnem listu bi dodal še nekaj mesecev v postopku. Če obstajajo številne stranke v postopku lahko traja dlje, da obveščajo vse stranke za eno ali več obravnav. Običajno trajanje prvostopenjsko sodišče postopek v dveh ali treh obravnav je približno 6 do 7 mesecev. Če obstajajo več kot tri predstavitve postopek lahko traja od 8 do 12 mesecev. Pritožba na drugi stopnji postopka lahko podaljša za dodatnih 6 do 8 mesecev. Najslabši možni scenarij bi bil dolgotrajen postopek prve stopnje skupaj z bruto postopkovne napake, pri drugi stopnji predložitev spisa znova določi drugega sodnika, tj. v tem primeru postopek ponovi od začetka. V takem primeru lahko traja 2–3 let pred začetkom veljavnosti pravnomočne sodne odločbe. Dodatni dejavnik za zamudo lahko dejstvo, da nekatera sodišča/poslanskih zbornic so preobremenjeni, in datumom prve obravnave velja za največ 6–9 mesecev po prihodu pritožbe na sodišče. Okolje je upravno sodišče postopek s nobena od navedenih zapletov bi 12 do 18 mesecev.

Sodišče je v roku 30 dni od zadnjega zaslišanje predložiti svojo odločitev. V večini primerov se ta rok upošteva.

Ne obstajajo sankcije proti Sodišču, ki je izdalo odločbo za zamudo. 30-dnevni rok ni zavezujoč in ne bi ustrežal ni povezan z nobenim pravnim posledicam. Če sodnik večkrat poda svojo odločitev v roku, je njegovo ravnanje mogoče vložiti pred Inšpektorat vrhovnega pravosodnega sveta Republike Bolgarije.

XIV. Druga vprašanja

Običajno bi bilo okoljske odločitve je mogoče izpodbijati neposredno pred sodiščem. To gre deloma pripisati dejstvu, da nekaterih organov, npr. ministrska odločitev ni mogoče vložiti na višje upravne instance, ker ni tak primer. V zadnjem času, zlasti v primerih NVO EIA in SEA je, prvič, pred vlaganje pravnih sredstev zoper odločitve ministra za okolje in vode, regionalnega Inšpektorati za okolje in vodo, in drugič, pred sodišči.

Obstaja veliko različnih virov informacij o dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah. Na spletnih straneh skoraj vseh upravnih sodišč v Avstriji obstajajo informacije o postopku pred upravnimi sodišči, ki v postopku izdajanja dovoljenj ter okolje. Na nekaterih spletnih mestih so besedila zakonov. Na drugih spletnih straneh kratke razlage o dostopu do pravnega varstva zagotovljen. Na spletnih straneh Ministrstva za okolje in vode ter regionalni inšpektorat za okolje in vodo so na voljo informacije o individualnih odločb, ki so bili že sprejeti in organe, pri katerih te odločitve se je mogoče pritožiti. <http://www3.moew.government.bg/> Na spletnem mestu Vrhovnega upravnega sodišča je mogoče najti elektronsko različico vseh odločitev, sprejetih na SPS v zadnjih 10–12 letih. <http://www.sac.government.bg/>

Alternativno reševanje sporov (ARS) v Bolgariji in urejena z zakonom o mediaciji. Vendar okoljskih upravnih sodnih sporov ne more biti predmet postopka ADR. Odbor za spremljanje poteka revizij je od leta 2007 uvedla rešiti spor pred sodiščem, saj bo tako upravno sodišče postopek učinkovitejši. Takšna poravnava v okoljskih zadevah so bile javno objavljene.

Mediacija ni pogosto uporabljajo v okoljskih zadevah. V nekaterih primerih javnega interesa ministra za okolje in vode začela srečanja za pojasnitev stališča strank.

XV. Položaj tujca

Uradni jezik postopka v Bolgariji je bolgarski jezik. Osebe, ki ne govorijo oziroma razumejo bolgarščine, naj organizirajo svojo obrambo tako, da so njihovi interesi ne ovirajo. Če želi oseba uporaba drugega jezika, različnega od bolgarskih v sodnem postopku sodišče imenuje prevajalec. To velja tako za upravne in sodne postopke. Prevod plača stranka, ki jo potrebuje, razen kadar nacionalna zakonodaja ali mednarodna pogodba ne določa drugače, kot so zakon o azilu in beguncih. Državni proračun ne pokriva za prevajanje v okoljski zakonodaji.

Državo porekla oseba nima nobenega vpliva na njegove pravice, ki jih zagotavlja nacionalna zakonodaja ali mednarodne pogodbe. Potem ko je ugotovljeno, da oseba sprejme kot stranka v postopku, zakon jamči, da lahko uživajo enake pravice kot drugi stranki v istem postopku.

XVI. Čezmejni primeri

Bolgarija je pogodbenica Konvencije iz Espooja o presoji čezmejnih vplivov na okolje. Nacionalni sekundarna zakonodaja določa pravila za izvajanje obveznosti bolgarskih organov, ki izhajajo iz Konvencije iz Espooja. Če pogodbenica izvora je druga država, minister za okolje in vodo (MZPV) je organ, odgovoren za izvajanje nalog, povezanih s Konvencijo. MZPV je organ, ki je izražena namera Bolgarije kot prizadeta pogodbenica lahko sodelujejo ali ne sodelujejo v postopek presoje vplivov na okolje, ki jo pristojnemu organu pogodbenice izvora. MZPV je odgovoren za pretok informacij od pogodbenice izvora, da zadevna javnost v Bolgariji, da lahko sodeluje v procesu odločanja.

Pojem „zadevna javnost“ v čezmejnem kontekstu ne razlikuje od istega pojma v nacionalnem okviru. Pravna opredelitev „zadevne javnosti“, ki je bila prenesena na nacionalna zakonodaja Bolgarije iz Aarhuske konvencije o dostopu do okoljskih informacij, sodelovanju javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah („Aarhusko konvencijo“ za kratkoročno). Vse sosednje države, naj Bolgarija, z izjemo Turčije so pogodbenice Aarhuske konvencije. To zagotavlja v veliki meri enako obravnavanje tujih državljanov in NVO bolgarskih sodiščih in obratno.

Bolgarija je država porekla se uporablja isti standard za priznanje procesnega upravičenja, je državljanom kot državljanom drugih sosednjih držav, ki so pogodbenice Aarhuske konvencije ter. To izhaja iz odstavka 9 člena 3 Aarhuske konvencije. Vprašanje, ali nevladne organizacije in državljane iz prizadete države lahko zahtevajo sodno prepoved in začasni ukrepi je zelo zanimiva, saj predpostavlja, da bolgarska sodna praksa je jasn odgovor na vprašanje, ali odstavek 4 člena 9 Aarhuske konvencije lahko izvede neposredno ali ne. Ta razprava ne poteka v bulgariyet. Na splošno bolgarske javnosti nima izbire glede pristojnih sodišč različnih držav v okoljskih zadevah. V upravnih zadevah pravne izhaja – bolgarsko sodstvo nadzor zakonitosti odločb, ki jih sprejme bolgarski organi. V civilnih zadevah in zlasti okoljski odgovornosti lahko izbrali za pristojno sodišče, saj ponavadi v civilno odgovornost tako povzročeno škodo, katero sodišče in sodišče, kjer je sedež tožena stranka, pristojna za odločanje o zadevi.

(1) Na primer različni sodniki in senati upravnega sodišča, različnih stališč glede interesa nevladne organizacije zasebnega interesa za pritožbo na odločitev o presoji vplivov na okolje.

To je strojno prevedena različica vsebine. Lastnik te strani ne prevzema nikakršne odgovornosti glede kakovosti tega strojno prevedenega besedila.

Zadnja posodobitev: 14/09/2016